

Юрчук Денис,
студент 1 курсу ОС «Магістр»
спеціальності 073 «Менеджмент»
Науковий керівник: **Славіна Н.А.,**
к.е.н., доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та адміністрування,
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ОРГАНІЗАЦІЄЮ В УМОВАХ ШВИДКИХ ЗМІН СЕРЕДОВИЩА

Як показує практика, діяльність вітчизняних підприємств управління підприємствами у ринкових умовах неможлива без планування господарської діяльності на усіх її рівнях, починаючи від оперативного і закінчуючи тактичним і відповідно стратегічним.

Стратегічне управління – це складний процес, без реалізації якого неможливий розвиток підприємств, адже воно включає постійний аналіз, моніторинг середовища організації як зовнішнього, так і внутрішнього, і з урахуванням цього вироблено відповідні програми дій підприємства. Проте успішне стратегічне управління повинно ґрунтуватись на виробленому концептуальному підході з урахуванням стратегічних змін. Учені М. Мескон і М. Хедоурі дійшли висновку, що «стратегія – це комплексний план, сформований для здійснення місії організації та досягнення її цілей». І. Ансофф стверджує, що стратегія являє собою перелік правил для прийняття рішень, якими організація керується у своїй діяльності [1, с. 144].

Отже, враховуючи думку вищезгаданих учених, можна узагальнити визначення стратегії: це цілеспрямовані дії організації для досягнення поставлених місії і цілей з урахуванням моніторингу і аналізу зовнішнього і внутрішнього середовищ, і на цій основі розробити і реалізувати коригувальні

дії, спричинені змінами. Стратегія розвитку організацій включає в себе зовнішнє середовище, рідше внутрішнє, чітко продумані дії як результат на виклики середовища, і можливість врахування непередбачених обставин. Основними причинами цих обставин, на які мають звертати увагу під час формування і реалізації стратегій, є зміна соціально-економічних і політичних умов, насиченість ринку, поява нових конкурентів у галузі економічної діяльності, законодавчі обмеження, зміна постачальників сировини і матеріалів, зміна керівництва компаній, поглинання іншою компанією. Для ефективного функціонування організації, її спроможності дотримуватись визначених цілей і при цьому бути гнучкою і протистояти усім викликам мінливого середовища система менеджменту організації повинна:

- визначити напрями розвитку;
- забезпечити оптимальний розподіл ресурсів;
- досягти достатнього рівня мотивації;
- ліквідувати опір змінам;
- залучити працівників до розробки стратегії;
- налагодити систему зворотних зв'язків;
- встановити контроль за виконанням стратегії.

Формування стратегії діяльності організації здійснюється вищим керівництвом або топ-менеджментом фірми, через наявність у них бачення розвитку організації і так званого стратегічного мислення. Під цим мисленням розуміється уміння серед обставин, які склалися, побачити довгострокову перспективу і майбутні вигоди від неї. Стратегічне планування сфокусоване на прийнятті оптимальних стратегічних рішень, тоді як стратегічне управління пов'язане з досягненням стратегічних результатів: нових ринків, нових товарів, нових технологій. Головними недоліками застосування в практиці діяльності підприємств стратегічного планування є низький рівень обґрунтованості планових документів, відсутність системи контролю і механізму коригування стратегічних планів.

Отже, стратегія – це цілеспрямовані дії організації для досягнення

поставлених місії і цілей з урахуванням моніторингу і аналізу зовнішнього і внутрішнього середовищ, і на цій основі – розробка і реалізація коригувальних дій, спричинених змінами. Стратегія орієнтує діяльність організації на запити споживачів, з врахуванням чинників як внутрішнього, так і зовнішнього середовища, які постійно діють на організацію, однак більший вплив на формування стратегії має зовнішнє середовище, а на реалізацію стратегії більше впливає внутрішнє середовище. Основними чинниками, що зумовлюють необхідність перегляду цілей і корегування стратегії організації є посилення галузевої і товарної конкуренції, залучення інвестицій, зміна споживчих пріоритетів, зміна економічної ситуації на ринку, зміна нормативно-законодавчої бази, впровадження нових технологій, а також створення або реструктуризація об'єктів управління [2, с. 213-214]. Під час підготовки стратегії важливо побачити ці чинники, адже вони дадуть можливість обмежити коло стратегічних альтернатив і вибрати із найоптимальніших ті, які відповідатимуть інтересам вітчизняних підприємств. В умовах швидких змін середовища стратегічне управління потребує перегляду цілей і коригування стратегічних планів, яке передбачає формування робочої групи для перегляду стратегії, збору даних та оцінювання загроз, ризиків, можливостей та перспектив і формування пропозицій управлінських рішень щодо коригування стратегії, а також ліквідацію опору змінам.

Список використаних джерел

1. Актуальні проблеми економіки: зб. наук. Праць. наук. ред. М. М. Єрмошенко. К.: Національна академія управління, 2009. № 6(96). С. 144.
- 2.Славіна Н.А.Ситуаційний аналіз в управління підприємством. ECONOMIC AND LAW PARADIGM OF MODERN SOCIETY, 2016. №1. С.212-217.
3. Шершньова З. Є. Стратегічний менеджмент: підручник. 2-ге вид., перероб. і доп. ШершньоваЗ.Є. К.: КНЕУ, 2004. 699 с.